

2. UTAZÁS 2019. 06.03-06.07. ERDÉLY

2019.06.03. Kora reggel indult buszunk és 3 óra sem kellett már átértünk a határon, és Romániában találtuk magunkat. Először Erdély kapuját, a Királyhágót néztük meg.

Következő állomásunk Kolozsvár volt, ahol két kolozsvári egyetemista kíséretében megtekintettük a Szent Mihály-plébániatemplomot, ami éppen felújítás alatt áll, ezért sajnos oda nem mehettünk be. Mátyás király szobránál azért készült néhány selfie. Túránkat Mátyás szülőházánál folytattuk. A polgári épületben jelenleg a Babes-Bolyai Egyetem művészeti kara kapott helyet. Az épület 1443-ban Méhfi Jakab szőlősgazda tulajdonában volt, Ő szállásolta el Szilágyi Erzsébetet, hogy nyugodt körülményeket biztosítson Mátyás születéséhez.

Végezetül látogatást tettünk a Házsongárdi temetőben, Kolozsvár történelmi temető kertjében. A kert sokévszázados magyar írásbeliség nagyjainak nyugvóhelye és egyben az emlékezések kegyhelye.

Sok új ismerettel gazdagodva folytattuk utunkat. Szállásunk Gernyeszegen volt, ahol vendéglátóink az ajtóban kürtöskaláccsal fogadtak minket. Ízelítőt kaptunk az erdélyi vendégszeretetből.

2019.06.04. A Nemzeti összetartozás napját Gernyeszegen, a helyi lelkész, Veress Róbert kíséretében, a református templom megtekintésével kezdtük.

A reggeli időpont ellenére a lelkész lebilincselő előadasmódjával

mindnyájunkat elvarázsolt és még maradtunk volna, de Marosvásárhelyen, a Bolyai Liceumban már ismerős arcok várták a csapatunkat, és a patinás díszteremben az igazgató úr is köszöntött bennünket.

Megcsodáltuk a több száz éves intézmény teremt, előadóit, majd a délelőtt további része a „KÖZÖS TERMÉK” megvalósítása keretében telt el. Prezentációkat hallottunk Erdély és Palóc föld népi kismesterségeiről a diákok előadásában. Mi magyar diákok az Eger környéki népművészek, népi iparművészek munkásságán keresztül meséltünk a fazekasságról (Kupihár János, Felsőtárkány), a csipkeverésről (Bódi Klára, Eger), a fafaragásról (Tóth Lórád, Nagyvisnyó), a hátikészítés mesterségéről (Lukácsi Imre, Noszvaj), a lószőr ékszerkészítéséről (Szontagné Demeter Ágnes, Eger), valamint a mai trendbe illeszkedő, egyedi, kényelmes, könnyed nemezruhák készítéséről (Bulla Márta, Eger).

Az erdélyi diákoktól sok érdekességet megtudtunk az ottani fazekasságról, a taplózásról, a népi hímzések motívumairól, a szalmafonásról, a székelykapuk fafaragásairól, szimbólumairól, melyek élő példáival az elkövetkező napokban találkoztunk állomásainkon.

Délután közös sétára, városnézésre hívtak bennünket, ahol a bolyais diákok kalauzoltak bennünket: Kultúrpalota, Városháza tornya, Teleki téka, Vár. Csodálatos ez a város!

Közös vacsorán gyűjtöttünk erőt az esti sétánkhoz, ami Somostetőre, a város "tüdejébe" vezetett.

Sajnos itt el kellett egymástól búcsúznunk, mert a következő naptól a magyar csoport már csak a bolyaisok osztályfőnökének, Molnár Zoltán tanár úrnak a kíséretében utazott erdélyi állomásaira.

2019.06.05. A kiadós reggelink után útra keltünk a Marosvölgyébe. Szászrégens érintésével célunk a Békás szoros volt. Út közben Zoli bácsi tartott szóval bennünket és sok érdekeset hallottunk a terület földrajzáról, történelméről.

A Gyilkos-tó partján időztünk egy picit, ahol lehetőségünk volt megkóstolni a kürtőskalácsot vagy ajándékot vásárolhattunk az itthoniaknak.

A Békás szoros mindenki számára felejthetetlen élményt nyújtott, amin gyalog sétáltunk végig. Hatalmas sziklák meredeztek ránk, a táj félelmetes is és csodálatos is volt.

Innen Csíkszentsimonba vitt utunk, ahol meglátogattuk a Csíki Sör Manufaktúra telephelyét és bepillantást nyertünk a sörgyártás titkaiba.

Csíkszeredán áthaladva megérkeztünk Csíksomlyóra a Nagyboldog Asszony Templomhoz. Ide betértünk és ámulatba ejtett minket a Mária szobor, a templom nevezetessége. Mindenki felment a Szűz Mária szoborhoz, hiszen aki megérinti a lábát, annak 1 évig szerencséje lesz. Állítólag a tatárjárás idején a hóditók nem bírták elmozdítani, sőt amikor egy katona belevágta a fegyverét, a keze elszáradt.

A hosszú nap után Csíkszeredán vacsoráztunk, majd késő este érkeztünk vissza a szállásra, ahol, mint minden este együtt töltött beszélgetés keretében dolgoztuk fel az aznapi élményeket.

2019.06.06. Megpihelve az előző hosszú utazás után, ezen a napon is sok látnivaló várt ránk. Először Parajdra mentünk. Odafelé a tanulók ismertették a település eredetét, történetét, a só keletkezését és élettani hatását. A hallottakat a sóbarlangban meg is tapasztalhattuk és együtt ismertük meg az ottani kiállítás alapján a só történetét valamint bányászatának módját. Elképesztő méretei vannak a bányának. Vannak részek, ahol a kitermelés még mindig folyik, ezek a helyek nem látogathatók. Ha az ember megnyalja a falat, nagyon rossz íz lesz a szájában, tömény (igazi) só.

Ezután Korondra menvén a buszon még információkat kaptunk az ott űzött mesterségekről, melyeket aztán a vásárban megfigyelhettünk, sőt vásárolhattunk is belőle. Korondon és környékén közel ötezren élnek a korong bűvöletében. A fazekasság egyik jeles képviselőjéhez, az Ilyés családhoz, Vészti Mihályhoz is betértünk, megismerkedni a hagyományos fazekasság fortélyjaival.

A nap következő állomása Farkaslaka volt. Látogatást tettünk Tamási Áron sírjánál, ahol Kányádi Sándor - Vers Tamási Áronhoz című versével emlékeztünk a székely íróra, majd koszorút helyeztünk el a síron.

Nem messze található innen Szejkefürdő. Itt nyugszik Orbán Balázs – a legnagyobb székely – kinek sírját egy székelykapu-soron lehet megközelíteni, szobrát pedig Székelyudvarhelyen láttuk. Megismertük életének főbb állomásait és azt, hogy több kötetben írta meg Székelyföld földrajzát, történetét és természeti kincseit.

Jártunk Székelyudvarhelyen, Székelyföld fővárosában is. A város főterén több emlékmű is látható híven őrizve történelmünk egy-egy darabját. Megtudtuk, hogy a románok igyekeztek ezeket eltüntetni, ám a székelyek őrzik magyarságukat, történelmüket. Idegenvezetőnkől Molnár Zoltán tanár úrtól nagyon sok érdekes dolgot megtudhattunk a székelyek történetéről, és jókat mulattunk a székely vicceken.

Bögözön megnéztük a falu református templomát, ami a környék egyik legszebb középkori emléke, és ami eredetileg katolikus templom volt. A Szent László legendáját ábrázoló falfestmények még emlékeztetnek a katolikus korszakra. Nagyon szépek a késő gótikus gyámkövek, amelyek mind különböznek egymástól, a késő gótikus szentély és a csúcsíves ablakok. A hajót festett kazettás deszkamennyezet fedi.

<https://virtualisszekelyfold.ro/show.php?id=1&lang=hu>

Utána indultunk Szovátára, ahol a Medve-tónál Zoli bácsi segítségével kerestük a logikai összefüggéseket, a Medve tavat különlegessé tevő heliotermia jelenségének kialakulásához vezető körülmények között. A tó körül tett séta során megfigyelhettük a sóhegyeket és a település szépségeit.

Ez a nap is tartalmas volt, este érkeztünk vissza a szállásra, ahol finom bűcsúvacsora várt bennünket.

2019.06.07. Reggeli után indultunk Torockóra, az egyik legszebbnek tartott erdélyi településre. Különös figyelmet érdemel gazdag népviselete, hímzései és bútorfestészete, valamint az 1870-es évek tűzvészei után épült szász stílusú "fehér házak".

Torockó mellett 1130 m magasra tornyosul Erdély egyik legjellegzetesebb sziklatömbje, a néphit szerint emberalakot megmintázó Székelykő.

Torockón kétszer kel fel a Nap: miután felbukkan keleten, egy időre eltűnik a Székelykő méltóságteljes sziklatömege mögött, majd onnan kikerülve újabb napfelkelte tanúi lehettünk. Sok érdekeset hallottunk a településről a Néprajzi Múzeumban, amelyben a falu ékességeit, a festett bútorokat, a háztartási eszközöket, a keresztszemes és rámán varrott kézimunkákat, a népviseletet, a vasművességhez használt tárgyakat és régi fényképeket lehet megtekinteni.

Innen túráztunk a Tordai hasadékhoz. A szurdokban futó közkedvelt, függőhidakkal felszerelt túraút bejárása felejthetetlen élmény.

Láttuk a Patkós-kő szikláját, melyen a legenda szerint Szent László lovának patkónyoma látható. Itt dobbantott a király lova, mikor is a szikla kettévált, és az őt üldöző kun harcosok a szakadékba zuhantak, ekkor keletkezett a Tordai-hasadék.

Utolsó állomásunk után elpilledve, de élményekkel teli indultunk haza, Egerbe, ahol már vártak minket szüleink.

